

stalterne desværre i Forvejen vare belagte. Dette Forhold er i høj Grad generende for Befolkningen, og jeg er overbevist om, at naar den højtærede Ministers Opmærksomhed er henledet derpaa, vil han sikkert imødekomme Ønsket om i en nær Fremtid at gøre, hvad der kan og bør gøres for en tidssvarende Udvidelse af vore Sindssygeanstalter. Jeg er vel enig i de Betragtninger, som ere blevne gjorte gældende, at der skal spares, hvad der kan spares, men den Ulykke, som rammer vort Folk: at der vel ikke er noget Folk i Europa, der procentvis har saa mange sindssyge som vi, gør det nødvendigt, at der maa indrettes Anstalter, selv om det sker med større Bekostning, for at disse kunne optage de mange sindssyge Mennesker, der nu gaa omkring i Hjemmene til stor Byrde for disse stakkels Hjem.

Jeg tillader mig dernæst at spørge den høje Regering, om man fra Regeringens Side tænker paa at forandre det bestaaende Fæsteforhold. Man har jo tidligere ment, at Fæstegodsets Overgang til Selvejendom vilde ske ad Frivillighedens Vej, og det er mig heller ikke ubekendt, at der i en Række Aar i den sidste Menneskealder er solgt en Del Fæstegods til Selvejendom. Men mange Steder i Fyn er denne Overgang fra Fæste til Selveje standset, fordi Godsejerne ikke ville sælge. Jeg tillader mig at spørge, om der fra Ministeriets Side tænkes paa i en nær Fremtid at tage det Spørgsmaal op til Prøvelse, hvorvidt der kunde tilvejebringes en Lov, hvorved der blev iværksat Tvang for Fæstevæsenets Overgang til Selvejendom.

Her er under disse Forhandlinger — jeg tror, det var af det ærede Medlem for Langeland (Guldbrandsen) — talt en Del om Lønningslovene for Statsbanedriftens Funktionærer. Den sidste ærede Taler var noget inde derpaa. Jeg skal sige, at jeg i dette Spørgsmaal stiller mig paa det samme Standpunkt, som det ærede Medlem for Langeland. Jeg tror, det er rettest, at vi nu lade Loven virke, som den blev sat i Værk i Fjor, det kan dog ikke nægtes, at det var et stort Tillæg, der blev givet til Statsbanefunktionærernes Lønning ved Loven i Fjor, idet det forøgede Tilskud til Lønninger sikkert vil udgøre noget over 1 Mill. Kr. hvert Aar. Der er efter min Mening ikke stor Grund til igen at tage dette Punkt op til fornyet Prøvelse, jeg tror, Finansudvalget gør en daarlig Tjeneste ved de mange separate Lønningstillæg, som blive givne. Det var meget

bedre, efter at denne Lov er vedtagen, at lade Sagen udvikle sig ganske naturlig.

Da Tiden er saa langt fremrykket, skal jeg indskrænke mig til disse Bemærkninger.

Formanden: Jeg skal hermed afbryde Forhandlingerne.

Næste Møde holdes i Morgen, Onsdag, Kl. 1, og Dagsordenen er da:

Fortsættelse af første Behandling af:

Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1904 til 31. Marts 1905.

Mødet hævet Kl. 11.5'.

18de Møde.

Onsdag den 28. Oktober, Kl. 1.

Formanden: Ved Skrivelse af 27. ds. meddeler Justitsministeren, at han ønsker her i Tinget at fremsætte Forslag til Lov om Byen Thorshavns kommunale Styrelse.

Ved Folketingsmanden for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Kr. Pedersen) er modtaget en Henvendelse til Rigsdagen fra „Dansk Lærerforbund“ om Forandringer i Loven af 24. Marts 1899 om forskellige Forhold vedrørende Folkeskolen.

Andragendet vil til sin Tid blive tilstillet det Udvalg, der maatte blive nedsat angaaende det anmeldte Lovforslag om Ændringer i og Tillæg til den nævnte Lov.

Uden for Dagsordenen har Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet Ordet for at fremsætte det nu sidst nævnte Lovforslag.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (J. C. Christensen): Det Forslag, jeg i Dag har den Ære at frem-